

Inte mycket genetisk påfyllning från vargar österifrån att vänta

”Hörde jag rätt, sa han verkligen att det inte finns mer än 140 vargar i Finland och att man där inte räknar med någon större invandring från Ryssland heller?”

När viltforskaren Ilpo Kojola från Finnish Game and Fisheries Institut redogjorde vid Vargsymposiet i Vålådalen för de finska vargarnas situation, reagerade många med förvåning.

Siffrorna talade sitt tydliga språk. Åren 1998-1999 beräknade man den finska vargstammen till cirka 100 individer med nio flockar. Vargstammen ökade trots en årlig avskjutning genom skydds jakt på 15 procent och 2006-2007 nådde den nivån 250 individer fördelad på 38 vargflockar. Bara tre år senare, säsongen 2009-2010, är vargstammen nere i 140 individer fördelade på 28 flockar.

I år, 2011, räknar man hittills mellan sex och åtta helfinska vargflockar och tio finskryska vargflockar, men totalt bara mellan åtta och elva revirhävande par, alltså vargar som reproducerar sig.

En anledning till att den finska vargstammen så starkt gått tillbaka menar Kojola är den illegala jakten.

Den genetiska variationen i den finska vargstammen har minskat och inavelsgraden ökat. Det har även skett en stark decimering av den ryska europeiska vargstammen. Det visar sig att allt färre vargar invandrar från den ryska Karelen och enligt Ilpo Kojola görs bedömningar att det bara finns ett par hundra, kanske upp till 400 vargar på den ryska sidan.

De finska och skandinaviska vargstammarna befinner sig ganska långt ifrån varandra geografiskt. Ilpo Kojola ser pessimistiskt på Sveriges förhoppningar om något större inflöde av nya friska gener från finskryska sidan till den inavlade svenska vargstammen.

Den finska vargstammen har sin huvudsakliga utbredning i skogvildrenens område. I Finland finns den kring den 64:e nordliga breddgraden österut och över ryska gränsen. Vargarnas bytesdjur där, skogsrenarna, minskar dramatiskt, troligen beroende på flera faktorer; rovdjurens predation, minskad födotillgång och klimatfaktorer.

HANS RING

31 valpkullar föddes förra våren

Sedan dess har minst 60 vargar dött

De preliminära resultaten per den 2 maj 2011 från den gångna vinterns spårning, som avstämmts mellan det skandinaviska vargforskningsprojektet Skandulv, Högskolan i Hedmark och berörda länsstyrelser, visar att 25 föryngringar bedöms ha skett i Sverige förra säsongen, dvs våren 2010. Därutöver finns tre föryngringar i revir som är belägna på båda sidor av gränsen mellan Sverige och Norge. Dessutom har ytterligare tre revir, belägna helt inom Norges gränser, hittats, där föryngring konstaterats.

De revir som i en tidigare rapport (februari 2010) klassades som osäkra föryngringar, har via DNA-analyser konstaterats haft föryngring våren 2010. Det gäller två revir i Värmland, Glaskogen och Brattfors.

Det skulle innebära att våren 2010 föddes 31 valpkullar i Skandinavien varav 25 valpkullar enbart i Sverige.

I Dalarna finns dessutom ett revir som fortfarande bedöms ha osäker föryngring; Petsjön.

Sedan dessa kullar föddes har en hel del vargar dött av olika orsaker. Enligt uppgifter från Olof Liberg vid Skandulv har de sista 12 månaderna (maj 2010 t.o.m. maj 2011) 60 vargar registrerats döda.

I Sverige sköts 19 vargar under licensjakten i januari 2011, och i Norge är fyra vargar skjutna på licens.

Genom s.k. skydds jakt har 15 vargar dödats (Sverige 13 och Norge två). Dessutom har

fyra vargar dödats genom s.k. nöd (i fårhage eller attackerat hund).

Utöver detta har sju vargar blivit överkörda av bil och två vargar har dödats av tåg.

En varg som var angripen av skabb avlivades nära Hagfors i Värmland,

två vargar har hittats döda och ytterligare två vargar har dött av okänd anledning,

två vargar har dött i projektet, en varg har drunknat och en varg har dödats genom att någon kört över den med snöskoter, vilket är illegalt jakt.

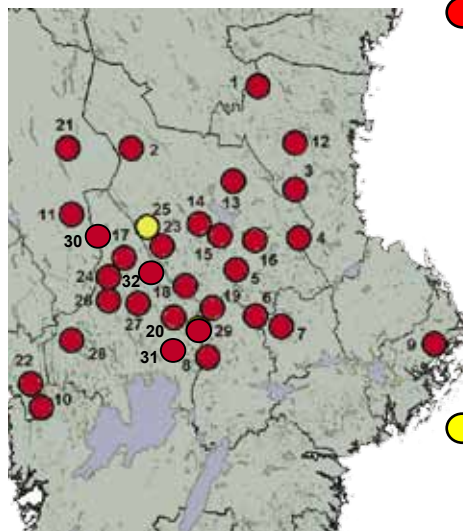
Hur många vargar som fått sätta livet till genom illegal jakt vet man inte men enligt Olof Liberg anses den illegala jakten ha minskat.

Man kan också konstatera att mer än hälften av vargarna som dött har varit vuxna djur, dvs djur äldre än två år. Vad det betyder för årets reproduktion återstår att se.

HANS RING

Spårlopa efter varg i Görsjöreviret i Dalarna februari 2011.

Foto: Mattias Öyen

● Revir med dokumenterad föryngring 2010

1 Skrälledalen	17 Trång
2 Fulufjället	18 Aamäck
3 Sjösveden	19 Ulriksberg
4 Korsån	20 Sandsjön
5 Tansen	21 Slettås (Norge)
6 Klotten	22 Linnkleppen (Norge)
7 Färna	23 Äppelbo
8 Loka	24 Gråsmark (Sverige/Norge)
9 Riala	26 Skugghöjden
10 Dals-Ed Halden (Sverige/Norge)	27 Jangen
11 Kynna (Norge)	28 Glaskogen
12 Galven	29 Gåsborn
13 Siljansringen	30 Rotna (Sverige/Norge)
14 Görsjön	31 Brattfors
15 Sångsen	32 Acksjön
16 Gimmen	

● Revir med osäker föryngring 2010

- 25 Petsjön

Källa och kartbild: Viltkadecenter, Lägesrapport per 2011-05-02